

tidt er bleven omtalt, og som det maaskee ogsaa maa være mig tilladt at berøre; det er Spørgsmaalet om en Bro, der skulde forbinde Sjælland og Falster. Efter min Mening er dette Spørgsmaal af en meget underordnet Betydning. Det er en egen Sag med denne Bro. Da Spørgsmaalet om en saadan blev reist første Gang for nogle Aar siden, valte det megen Forbauselse, ja, hos besindige Folk endog en vis Forargelse, hvilket bidrog til at kaste en Skygge paa det Forslag, i Forbindelse med hvilket det fremkom. Senere har man forsonet sig med Tanken derom; man har saa at sige i Tanken spadsferet tørskoet frem og tilbage mellem disse Der, og nu synes man derfor, at man ikke kan undvære en saadan Bro. Hvis Jernbanen imidlertid føres til den sydlige Kyst af Sjælland eller rettere til den sydlige Kyst af Masnedø, vil Forbindelsen fra Ø til Ø være meget let. For Dieblillet fører Dampstibet fra Bordingborg til Gaabense Færgegaard Posten over udenom Masnedgrundene i nogle og tredive Minutter; faae vi en Havn paa den nævnte Ø og et kraftigt Stib, vil Overfarten kunne skee paa 10—15 Minutter; den deri liggende Afbrydelse vil altsaa ikke blive af nogen videre Betydning eller Vanskelighed. — Det kunde synes underligt, at jeg — jeg beider undskyldte, at jeg omtaler min egen Person her —, der har været med at underskrive og at overlevere Andragender fra Lolland-Falsters Stifts Deboere, hvori vi bade om noget meget Mere, er vel tilfreds med, hvad der her er forelagt, men jeg maa bede erindret, at, medens vi vel bade om det Mere, vilde vi dog, forsaavidt det ikke kunde opnaaes, at Forslaget om en sydhjællandsk Jernbane blev sat i Forbindelse med en bestemt Forpligtelse til at føre en saadan Bane videre over endeel af Nerne, dog ogsaa nøies med Mindre, idet vi i saa Fald kun bade om, at der ikke maatte gives nogen exclusiv Berrigtigelse til at anlægge Jernbaner i Sydhjælland; men dette Ønske er jo blevet opfyldt, idet den Eneret, der ved Lovforslaget tilstaaes det

sjællandske Jernbaneselskab, kun angaaer en Jernbane, der føres fra et nærmere bestemt Punkt paa Jernbanen imellem Rjøbenhavn og Korsør, hvorved altsaa hele det øvrige Sydhjælland bliver liggende aabent for en eventuel ny Jernbane. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa de storartede Ideer, der have foreligget, om hvis Udførlighed der kan reises meget stor Tvivl, men jeg skal dog tillade mig een Bemærkning, der kan siges at staae i Forbindelse med det nu foreslaaede Anlæg. Naar man betragter Kort over Omegnen af store Stæder, der danne Centralpunkter for større Districter, vil man see, at der fra disse Stæder udgaae Jernbaner i forskjellige Retninger efter de forskjellige Compassstreger. Rjøbenhavn er nu ifølge sin Beliggenhed bestemt til Central- og Gjennemgangspunkt for en stor Deel af Trafiken fra Nordeuropa og Centraleuropa. Den har derfor ogsaa allerede begyndt at faae sit Jernbanenet i saa Henseende; den har sin Nordbane, den har sin Vestbane. Men det synes altsaa meget naturligt, at den ligeledes faaer sin Sydbane, hvorved jeg vilde forstaae en Bane, der udgik omtrent lige imod Syd gennem det søndre Strøg af Sjælland langs med dettes østlige Kyst og dernæst gik over Nerne sydfor, og som saa maaskee kunde vente at mødes med en Jernbane paa Nordkysten af Femern. Jeg nævner dette, fordi Tanken om en saadan mulig Sydbane dog ikke ganske bør lades ude af Betragtning ved Behandlingen af den nu foreslaaede Jernbane, idet Nstsjælland har yttret et meget varmt Ønske om at komme i Forbindelse med Hovedstaden ved en Jernbane. Tænker man sig en saadan Bane, der gik directe fra Rjøbenhavn og sydpaa i den nævnte Direction, saa vilde det muligt kunne faae nogen Indflydelse paa Retningen af den her projecterede Bane. Det er slet ikke, fordi jeg anseer en saadan Sydbane i dette Dieblil for rimelig eller opnaaalig; men der er dog en fjern Mulighed for, at den kan komme istand, og der burde efter